

Žalobník domáhal sa žalobou u krajského súdu v U. odškodného na Čsl. štáte na tom základe, že berný úrad v T. obmyselne viedol na jeho majetok bernú exekúciu pre daňové dlhy Andreje J. a tým mu spôsobil škodu. Žalovaný štát namietal, že spor patrí podľa zák. č. 4/1918 Sb. zák. a nař. pred krajský súd civilný v Prahe.

Súd I. stolice spor pre sporu prekážajúcu okolnosť § 180 č. 3 Osp. zastavil, rekurzný súd jeho usnesenie zmenil a námietku žalovaného štátu zamietol.

Najvyšší súd obnovil usnesenie súdu I. stolice.

Dôvody:

Správne je stanovisko žalovanej strany proti odôvodneniu napadnutého usnesenia, lebo z rozhodnutia Najvyššieho súdu Úr. sb. č 2006, tam citovaného, plynie pravý opak toho, čo z neho súd II. stolice vyvodzuje, totiž to, že žalobný nárok, ktorý bol rozhodnutím č. 2006 posudzovaný, nemal vôbec do činenia s konaním alebo opominutím finančných úradov a k o t a k ý c h.

Žalobný nárok na odškodné opiera sa o to, že berný úrad v T. ako orgán štátnej finančnej správy, vymáhajúc bernou exekúciou proti Andrejovi J. ním dlžné dane a poplatky, zabavil úrodu z nehnuteľnosti, ktorá nehnuteľnosť síce patrí daňovému dlžníkovi, na ktorej však má žalobník vložené požívacie právo, a že tak, vediac o tejto skutočnosti už odporu žalobníkom podaného, obmyselne viedl exekúciu na jeho majetok, čím mu vznikla údajne škoda.

Zo spisov č. C II 1156/34 okresného súdu v T. je patrné, že žalobník už vyčerpal svoje právo, určené v 2. odst. § 357 zák. č. 76/1927 Sb. z. a n., podavši tam spomenutú nárokovú žalobu, o ktorej bolo už pravoplatne rozhodnuté.

Pri tomto stave vecí o samotne podanej žalobe na odškodné z úkonov berného úradu, ako orgánu finančnej svrchovanosti štátu, je krajský súd civilný v Prahe výlučne príslušným k rozhodnutiu podľa zákona č. 4/1918 Sb. z. a n.

Čís. 15877.

Útraty sporu, o ktorých bol učinенý sudcovský výrok teprv po započatí vyrovnacieho pokračovania, nie sú dotknuté vyrovaním.*)

(Rozh. z 18. februára 1937, R III 54/37.)

Súd I. stolice usnesením zo dňa 16. novembra 1936 nariadil uhradzovaciu exekúciu na vydobytie 2.000 Kč istiny s úrokami a 579 Kč 20 h útrat sporu a na vypratanie a odovzdanie štrkovej bane. Súd II. stolice rekurzu exekúta čiastočne vyhovel a žiadosť o povolenie exekúcie, pokiaľ sa vzťahovala na vydobytie hore uvedených súm, za-

*) V tomže smysle: Sb. n. s. č. 7392.

mietol, ináč usnesenie súdu I. stolice potvrdil. Dôvody: Proti exekútovi bolo započaté dňa 16. júla 1936 vyrovnacie pokračovanie, ktoré podľa § 12 vyr. por. prekáža nadobudnutiu sudcovského záložného práva pre pohľadávky, ktoré nemajú prednostné právo. To však, že by istina s úrokmi a útraty sporu tu vymáhané mali prednostné právo, nebolo tvrdené.

Najvyšší súd na rekurz exekventa zmenil usnesenie súdu druhej stolice a povolil exekúciu aj po výšku 579 Kč 20.h útrat sporu (v tejto čiastke obnovil usnesenie súdu prvej stolice).

Dôvody:

Vyrovnanie vzťahuje sa na pohľadávky, či podmiennečné, či nepodmiennečné, vzniklé do započatia vyrovnacieho pokračovania. Útraty sporu, o ktorých bol učený sudcovský výrok teprv po započatí vyrovnacieho pokračovania, nie sú dotknuté vyrovnaním, lebo pohľadávka útratová vznikla teprv za vyrovnacieho pokračovania (srovn. plen. rozh. zo dňa 11. októbra 1927 Pres 1200/25).

V súdenom prípade bolo proti exekútovi započaté vyrovnacie pokračovanie 16. júla 1936. Podľa ospr. rubra exekventom predloženého bola žaloba o zrušenie pronájemnej smluvy a o prepustenie predmetu nájmu do držby podaná 28. augusta 1936, tedy po započatí vyrovnacieho pokračovania a exekút bol odsúdený na vydanie predmetu arendy — ktorý nárok ani nepodlieha vyr. — a na zaplatenie útrat vykonateľným rozsudkom za vyrovn. pokračovania vynesným. Podľa horeuvedenej zásady, útraty tieto nie sú dotknuté vyrovnaním, a pretože exekúcia bola žiadaná na vymáhanie plnenia aj hlavného predmetu arendy, nemohlo byť prekážkou povolenia exekúcie vyrovnacie pokračovanie, vedené prot exekútovi, ani dotyčne sporových útrat vzniklých a prisúdených teprv po zahájení vyr. pokračovania.

Čís. 15878.

Dodatočným udelením povolenia na zriadenie elektrického vedenia všeužitočnému elektrickému podniku podľa § 16 zák. č. 438/1919 Sb. z. a n. nezaniká protiprávnosť porušenia držby, ktorého sa dopustil elektrický podnik tým, že zriadil elektrické vedenie na cudzom pozemku pred udelením úradného povolenia a bez súhlasu vlastníka pozemku. Vlastník pozemku nemôže však požadovať už odstránenie vedenia, ale len zistenie porušenia držby a náhradu škody spôsobenej mu do udelenia úradného povolenia.

Náhrady škody vzniklej zriadením a udrzovaním elektrického vedenia po udelení úradného povolenia nemožno sa domáhať žalobou pred riadnymi súdmi.